

**Prezydent
m.st. Warszawy**

**DECYZJA Nr RG-WZA-7340-...../201...
z dnia . 201. r.
w sprawie interpretacji indywidualnej**

Na podstawie art. 34 ust. 5 i 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.) w związku z art. 18 ust. 1 i art. 11¹ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2018 r. poz. 2137, z późn. zm.)

po rozpatrzeniu wniosku

z siedziba w

przy ul.

o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek wnoszenia opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, w oparciu o opis zdarzenia przyszłego, przedstawionego przez wnioskodawcę:

W związku z otwieraniem się nowej R. która w swoim asortymencie posiada szeroki wybór alkoholi, przedsiębiorca zwraca się z prośbą o pisemne ustosunkowanie się do zapytania.

W restauracji będzie prowadzona sprzedaż różnego rodzaju alkoholi dostępnych na polskim rynku kat. A, B i C. Wszystkie alkohole będą zakupowane od dostawców hurtowych działających na terenie Polski, z możliwością spożycia na miejscu i na wynos.

W restauracji będzie również prowadzona sprzedaż wysokoprocentowych mieszanek owocowych (nalewek) na bazie spirytusu (wódki) zakupowanego u polskich hurtowników.

Owoce będą zalewane alkoholem zakupionym u hurtownika, przelewane do literatek i butelek. W literatkach mieszanka będzie podawana przy stolikach i spożywana na miejscu (gastronomia), a przelany alkohol do butelek sprzedawany na wynos (detal).

Przedsiębiorca ma wątpliwości, czy może niniejszy asortyment sprzedawać korzystając z zezwolenia na sprzedaż napojów zawierających powyżej 18% alkoholu (gastronomia i detal).

Asortyment będzie sprzedawany i podawany tylko w R.

1.

Spółka przedstawiła własne stanowisko w sprawie, zgodnie z którym spotkała się z taką formą działań w wielu restauracjach, ale ponieważ ustawa jest nieprecyzyjnie sformułowana, zwraca się z prośbą o sprecyzowanie danej kwestii. Zdaniem przedsiębiorcy sprzedaż do odbiorców detalicznych/końcowych w niedużych ilościach i tylko na potrzeby lokali własnych jest sprzedażą końcową, zwłaszcza że alkohol został już opodatkowany na wszystkich etapach sprzedaży.

Udzielam interpretacji w indywidualnej sprawie

Mając na względzie treść przesłanego wniosku, jak też zakres działania organu zezwalającego i przepisy w oparciu o które rozstrzyga, planowana do prowadzenia działalność wymaga analizy z punktu widzenia przepisów ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2018 r. poz. 2137, z późn. zm.).

Na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy o wychowaniu (...) „*Napojem alkoholowym (...) jest produkt przeznaczony do spożycia zawierający alkohol etylowy pochodzenia rolniczego w stężeniu przekraczającym 0,5% objętościowych alkoholu*”.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 niniejszej ustawy „*Sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży może być prowadzona tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), właściwego ze względu na lokalizację punktu sprzedaży, zwanego dalej "organem zezwalającym"*”.

Przepis art. 13 ust. 1 ustawy stanowi: „*napoje alkoholowe dostarcza się do miejsc sprzedaży tylko w naczyniach zamkniętych z oznaczeniem nazwy producenta, rodzaju i ilości napoju oraz jego mocy*”.

Przekładając powyższe na analizowaną sytuację faktyczną należy stwierdzić, iż w świetle przepisów ustawy o wychowaniu (...) oraz przesłanych informacji:

- przedsiębiorca zamierza sprzedawać napój będący niewątpliwie napojem alkoholowym,
- przedsiębiorca posiada wszystkie wymagane przepisami ustawy zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży,
- napoje alkoholowe, stanowiące bazę do sporządzania nalewek będą dostarczane w naczyniach zamkniętych. Ograniczenie wynikające z art. 13 ust. 1 ustawy, dotyczy jedynie momentu dostarczania napojów alkoholowych do miejsc sprzedaży. Przepis ten nie obwarowuje natomiast żadnymi wymogami momentu wydawania finalnego produktu klientowi.

Zdaniem organu, z punktu widzenia przepisów ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi stanowisko wnioskodawcy jest słuszne.

Zgodnie z opisem stanu faktycznego przedstawionym przez przedsiębiorcę, nalewki mają być napojami alkoholowymi „wysokoprocentowymi” sprzedawanymi odbiorcom detalicznym w niedużych ilościach i tylko na potrzeby lokali własnych na podstawie posiadanych zezwoleń na sprzedaż napojów o zawartości powyżej 18% alkoholu przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży - w restauracji i na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży – w stoisku detalicznym w restauracji. Stąd też posiadane przez przedsiębiorcę zezwolenia są w tym zakresie wystarczające do prowadzenia sprzedaży tych napojów.

Stanowisko organu zezwalającego zostało wyrażone w oparciu o przepisy ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Powyższe nie oznacza oczywiście braku konieczności spełniania przez przedsiębiorcę wymogów wynikających z przepisów innych aktów prawnych, tak aby można było mówić o prowadzeniu zgodnej z prawem działalności gospodarczej.

W sytuacji, gdy dany podmiot chce produkować alkohol w postaci nalewek, z zamiarem wprowadzenia ich do obrotu, podlega również rygorom wynikającym z ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz.U.2018.1114 z późn. zm.), jak też przepisom sanitarnym oraz ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U.2016.822 z późn. zm.).

W myśl ostatniej z ww. ustaw:

1. Przepisy określają zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu napojami spirytusowymi oraz obrotu tymi napojami (art. 1 ust. 1 pkt 1).
2. Przepisów tej ustawy, zgodnie z brzmieniem art. 1 ust. 2 nie stosuje się do napojów spirytusowych wytworzonych domowym sposobem, na własny użytek i nieprzeznaczonych do obrotu.

3. Przepisy tej ustawy wykonują postanowienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89.

Zgodnie z art. 2 ust. 1d(i) niniejszego rozporządzenia do celów niniejszego rozporządzenia „napój spirytusowy” oznacza m.in. „*napój alkoholowy: (...), wytwarzany (...) bezpośrednio (...) w drodze maceracji - lub podobnego przetwarzania - surowców roślinnych w alkoholu etylowym pochodzenia rolniczego lub destylatów pochodzenia rolniczego*”.

Biorąc powyższe pod uwagę należałoby stwierdzić, iż planowana działalność mieści się w zakresie przedmiotowym regulacji wskazanych wyżej przepisów prawnych, które to nie należą już do zakresu działania organu zezwalającego.

Obowiązkiem przedsiębiorcy jest takie zorganizowanie planowanej działalności, aby była zgodna również z tymi przepisami prawa, które należą do zakresu działania innych organów, tj. Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, czy organów celno – skarbowych.

Uzasadnienie

201 r. wpłynął do Biura Rozwoju Gospodarczego Urzędu m.st. Warszawy wniosek I z siedzibą w reprezentowanej przez pełnomocnika o wydanie w trybie art. 34 ustawy z Prawo przedsiębiorców (w oparciu o przedstawiony wyżej opis zdarzenia przyszłego) interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek wnoszenia opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy „Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna)”.

Natomiast art. 34 ust. 5 ustawy stanowi, że „Udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia”.

Zgodnie z art. 34 ust. 12 ustawy „Interpretację indywidualną wydaje się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia wpływu do organu lub państwowej jednostki organizacyjnej kompletnego i opłaconego wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej”.

Zgodnie z ust. 16 w art. 34 tej ustawy „do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej”.

Jak stwierdzono, wniosek przedsiębiorcy nie zawierał własnego stanowiska w sprawie, a zatem był niekompletny. Pełnomocnik wnioskodawcy uzupełnił niniejszy brak formalny 201 r., od której to daty należy liczyć termin rozpatrzenia wniosku.

Za daninę publiczną należy uznać opłaty za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, pobierane przez gminy zgodnie z art. 11¹ ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, w celu pozyskania dodatkowych środków na finansowanie zadań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych, które to należą do zadań własnych gmin.

Zdaniem organu, zapytanie przedsiębiorcy wypełnia hipotezę art. 34 ustawy Prawo przedsiębiorców, co stanowi warunek udzielenia przez organ interpretacji indywidualnej wnioskowanego zagadnienia.

Ustalenie bowiem, czy przedsiębiorca może dokonywać sprzedaży napojów alkoholowych w sposób opisany we wniosku na podstawie posiadanych zezwoleń, będzie miało wpływ na treść pisemnego oświadczenia o wartości sprzedaży napojów alkoholowych w punkcie sprzedaży w roku poprzednim.

Zgodnie z art. 11¹ ust. 4 ustawy „Przedsiębiorcy, prowadzący sprzedaż napojów alkoholowych w roku poprzednim, są obowiązani do złożenia do dnia 31 stycznia, pisemnego oświadczenia o wartości sprzedaży poszczególnych rodzajów napojów alkoholowych w punkcie sprzedaży w roku poprzednim.”

W oświadczeniu należy podać wartość sprzedaży brutto oddzielnie dla każdego rodzaju napojów alkoholowych (art. 2¹ ust. 1 pkt 8 oraz 11¹ ust. 9 ustawy).

Powyższe ustalenia będą miały wpływ na wysokość opłaty wskazanej w art. 11¹ ustawy za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów o zawartości powyżej 18% alkoholu (zarówno detal i gastronomia), która zgodnie z art. 11¹ ust. 7 ustawy wnoszona jest na rachunek gminy w każdym roku kalendarzowym objętym zezwoleniem, we wskazanych terminach danego roku kalendarzowego. Opłata określana jest na podstawie niniejszego oświadczenia.

Zgodnie z art. 18 ust. 14 „Przedsiębiorcy podający lub sprzedający różne mieszaniny napojów alkoholowych na podstawie posiadanych receptur, z wykorzystaniem napojów zawierających powyżej 18% alkoholu, są obowiązani do posiadania zezwoleń, o których mowa w ust. 3 pkt 3”.

Przedsiębiorcy prowadzący sprzedaż i podawanie napojów o zawartości powyżej 18% alkoholu są obowiązani doliczyć w oświadczeniu o wartości sprzedaży tego rodzaju napojów alkoholowych również wartość sprzedaży tych napojów alkoholowych, które zostały wykorzystane do przygotowania mieszanki owocowej.

Orzekając w niniejszej sprawie organ odniósł się do konkretnej sytuacji indywidualnej, wskazanej przez wnioskodawcę.

Zakres i przedmiot niniejszej sprawy administracyjnej wyznacza wyłącznie treść wniosku przedsiębiorcy wszczynającego postępowanie. Organ administracji publicznej nie może wykraczać poza jego treść. Od przedsiębiorcy zależy zakres zapytania, które jednak musi się wiązać z interpretacją przepisów, określających daniny publiczne.

Mając powyższe na uwadze orzekam jak na wstępie.

Interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej (art. 35 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców).

Interpretacja indywidualna jest wiążąca dla organów lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania. Nie zmienia się interpretacji, w wyniku której nastąpiły nieodwracalne skutki prawne (art. 35 ust. 2 ustawy Prawo przedsiębiorców).

Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Kielecka 44 (za pośrednictwem Prezydenta m.st. Warszawy, adres: Biuro

Rozwoju Gospodarczego m.st. Warszawy, ul. Canaletta 2) w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania stronie przysługuje prawo do zrzeczenia się odwołania. Z dniem doręczenia Prezydentowi m.st. Warszawy (adres jak wyżej) oświadczenia o zrzeczeniu się odwołania, decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

Otrzymuje:

7 111 PREZYDENT M. ST. WARSZAWY
Barbara Kowalczyk
Barbara Kowalczyk
Naczelnik
Wydziału Zezwoleń Alkoholowych
w Biurze Rozwoju Gospodarczego